

¹यशस्करः^A यशस्करी (विद्या) शोककरः-दर्वीकरः-^Bवासकरी, ज्योतिष्करः-
क्रीडाकरः-श्राद्धकरः, वचनकरः-कार्यकरः, ²पारस्करः (देशः), ³मस्करः (वेणुः),
⁴दिवाकरः^C-विभाकरः-^Dनिशाकरः-^Eप्रभाकरः-⁵भास्करः^F-कारकरः-कारस्करः
(वृक्षः), अन्तकरः-अनन्तकरः-आदिकरः-नान्दीकरः-लिपिकरः-लिबिकरः-
बलिकरः-भक्तिकरः-कर्तृकरः-चित्रकरः-क्षेत्रकरः-⁶एककरः- [द्विकरः-त्रिकरः-]

1. 'कृञो हेतुताच्छोल्यानुलोम्येषु' (3-2-20) इति टप्रत्ययः । टित्वात् स्त्रियां ङीप् ।
'अतः कृकमि—' (8-3-46) इति विसर्गस्य सत्वम् । 'हेतौ यशस्करी विद्या-
शीले क्रीडाकरो हरिः । आनुलोम्ये कार्यकरः सचिवो भूपतेरिति ॥' इति
प्रक्रियासर्वस्वे । आनुलोम्यम् = आराध्यचित्तानुवर्तनम् ।
2. 'पारस्करप्रभृतीनि च संज्ञायाम्' (6-1-157) इति सुट् । पारस्करः = देश-
विशेषः ।
3. मकरशब्दोऽव्युत्पन्नं प्रातिपदिकम् । वेणौ वाच्ये 'मस्करमस्करिणौ वेणु-
परिवाजकयोः' (6-1-154) इति सुट् निपात्यते । केचित्तु—माह्युपपदे करोतेः
करणेऽच् प्रत्ययं निपातयन्ति । माहो ह्रस्वत्वं सुट् च ; मा क्रियते—येन प्रतिषिध्यते
'ममस मस्करो वेणुः ।—इति काशिका । (4-2-8-8) 'प्रतिषिध्यते' ।
4. 'दिवाविभानिशाप्रभाभास्कारान्तानन्तादिबहुनान्दीकिंलिपिलिबिलिभक्तिकर्तृचित्र-
क्षेत्रसंख्याजङ्घाबाह्वर्ह्यत्तद्वनुररुःषु' (3-2-21) इति टः प्रत्ययः । 'दिवाकरः'
इत्यारभ्य, 'अरुष्कर' इति यावदेवं ज्ञेयम् । दिवा = दिवसे प्राणिनः चेष्टायुक्तान्
करोतीति दिवाकरः ।
5. 'कस्कादिषु च' (8-3-48) इति सूत्रे गणपाठात् सत्वम् ।
6. 'दिवाविभा—' (3-2-21) इति सूत्रे संख्याशब्देन संख्यावाचिनाम् एकद्वित्रा-
दीनां ग्रहणम् ।
- A. 'अस्यन् अरुष्करान् बाणान् ज्योतिष्करसमश्रुतिः ।
यशस्करो यशस्कामं कर्षिं बाणैरताडयत् ॥' भ. का. 9. 65.
- B. 'स्थितां क्षितौ शान्तशिखाप्रतानां तारामिव त्रासकरीं जनस्य ॥' भ. का. 12. 3.
- C. 'अहमन्तकरो नूनं ध्वान्तस्येव दिवाकरः ।
तव राक्षस ! रामस्य नेयः कर्मकरोपमः ॥' भ. का. 5. 99.
- D. 'भुजगेशि निशाकराभिरामे
द्विषतां शोककरे तदाऽवतीर्णे ॥' वा. वि. 2. 67.
- E. 'कृशानुरपधूमत्वात् प्रसन्नत्वात् प्रभाकरः ।
रक्षोविप्रकृतावास्तामपविद्धशुचाविवा ॥' रघुवंशे-10-74.
- F. 'सलिलार्द्रवराहदेहनीलो विदधद्भास्करमर्थशून्यसंज्ञम् ।
प्रचलायतलोचनारविन्दं विदधे तद्दलमन्धमन्धकारः ॥'